

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6SŽi/9/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201632
Dátum vydania rozhodnutia:	19.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201632.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: O. U., bytom B., A., zastúpený advokátkou JUDr. Zuzanou Kollárovou, Advokátska kancelária so sídlom Zimná 59, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 45229/V/2011-1.1.1 zo dňa 2. augusta 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/193/2011-60 zo dňa 29. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/193/2011-60 zo dňa 29. januára 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného uvedené v záhlaví uvedeného rozhodnutia súdu v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a následne jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi trovy konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd sa zaoberal otázkou, či rozhodnutím a postupom žalovaného správneho orgánu v konaní o žalobcovej žiadosti o sprístupnenie informácií došlo k ukráteniu žalobcu na jeho právach.

Z administratívneho spisu krajský súd zistil, že žalobca doručil KÚ ŽP elektronickou formou žiadosť o sprístupnenie informácií, ktorou žiadal o sprístupnenie informácií o skutočnom výkone štátnej správy na KÚ ŽP Banská Bystrica podľa jednotlivých zamestnancov a úsekov štátnej správy na KÚ ŽP za roky 2007 až 2010 vo forme, v akých ich má spracované, žiadal zaslať originál alebo úradom overenú fotokópiu rozhodnutia č. 2006/00239 zo dňa 11. januára 2006 s dodatkom číslo 1 k služobnej zmluve o zmene štátnozamestnaneckého pomeru dočasným preložením zo dňa 29. októbra 2010 prípadne s ďalšími dodatkami na základe, ktorých bol O. menovaný do funkcie vedúceho odboru, informáciu na

základe akého konkrétneho ustanovenia, ktorého zákona, bola na KÚ ŽP prijatá O. a akým právnym aktom bola menovaná do funkcie vedúcej odboru ekonomiky a prevádzky, súčasne žiadal zaslať originál alebo úradom overenú fotokópiu rozhodnutia KÚ ŽP č. 2011/00362 - 30 zo dňa 1. marca 2011 s dodatkom číslo 1 k služobnej zmluve o zmene štátnozamestnaneckého pomeru dočasným preložením zo dňa 29. októbra 2010 prípadne s ďalšími dodatkami v roku 2011, tiež informáciu o tom, na základe akého predpisu E. telefonicky riadil rozhodnutia O., zakazuje jej rozhodnutia písomne odôvodniť, odmieta s ním v zamestnaní telefonicky komunikovať, tiež informáciou o spracovaní návrhov na výkon rozhodnutí z jednotlivých obvodných úradov na KÚ ŽP podľa ním predloženej tabuľky, informáciu o tom, ako sa žalobca a O. podieľali na vypracovaní tabuľky o výkone štátnej správy s nepravdivými údajmi za SP v Revúcej a pod ktorou neboli údaje, kto ju vypracoval, informáciu, ktorí zamestnanci KÚ ŽP vypracovali zaslanú tabuľku o výkone štátnej správy s nepravdivými údajmi. Krajský súd ďalej mal preukázané, že žalobcovi bola dňa 7. júna 2011 sprístupnená informácia o počte spisov podľa registratúrnych značiek, podľa kritérií kód referenta a rok, ďalej fotokópie rozhodnutia o vymenovaní do štátnej služby č. 2006/00239 zo dňa 11. januára 2006, dodatku číslo 1 k služobnej zmluve, oznámenia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru č. 2011/00362 - 52 zo dňa 9. mája 2011, z ktorých boli vylúčené údaje majúci charakter osobných údajov, sprístupnené tiež boli fotokópie služobnej zmluvy č. 2011/00362 - 30 zo dňa 1. marca 2011 a dodatku číslo 1 k služobnej zmluve č. 2011/00326 - 31 zo dňa 2. marca 2011, z ktorých boli vylúčené údaje majúce charakter osobných údajov.

Krajský súd mal ďalej preukázané, že rozhodnutím č. 2011/00801 - 3 zo dňa 7. júna 2011 povinná osoba rozhodla tak, že nevyhovela žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácie v častiach, v ktorých žiadosť smerovala k sprístupneniu informácie o osobných údajoch O. v rozhodnutí o vymenovaní do štátnej služby, v dodatku číslo 1 k služobnej zmluve a v oznámení o zmene štátnozamestnaneckého pomeru o výkone štátnej správy, informácií o osobných údajoch O. v služobnej zmluve a dodatku k nej, informácií o tom, na základe akého právneho predpisu E. telefonicky riadi rozhodnutia O., informácie o spracovaní návrhov na výkon rozhodnutí z jednotlivých obvodných úradov životného prostredia na KÚ ŽP za roky 2007 až 2010, informácie o tom, ako sa žalobca a O. podieľali na vypracovaní tabuľky o výkone štátnej správy s nepravdivými údajmi za SP v Revúcej. Zistil, že v odôvodnení uvedeného rozhodnutia povinná osoba konštatovala, že právo na informáciu zahŕňa len poskytovanie informácie, nie ich interpretáciu, či hodnotenie zo strany povinných subjektov, pričom však žalobca žiadal posúdiť situácie, ktoré sa týkajú vzťahov medzi zamestnancami KÚ ŽP na základe svojho subjektívneho hodnotenia, s poukazom na to, že zákon č. 211/2000 Z. z. neukladá povinnej osobe vytvárať na základe žiadosti informácie, ktoré v momente podania žiadosti neexistujú, keďže žalobcom navrhnutá tabuľka takouto novou informáciou bola; poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo 190/2008 zo dňa 27. mája 2009 konštatoval, že nemá vedomosť o žiadnej tabuľke o výkone štátnej správy, ktorá by obsahovala nepravdivé údaje, preto nemôže mať ani k dispozícii údaje o tom, kto a akým spôsobom sa podieľal na jej vypracovaní. Proti uvedenému rozhodnutiu povinnej osoby sa žalobca odvolal, o ktorom odvolaní rozhodlo Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky rozhodnutím č. 45229/V/2011 - 1.1.1. zo dňa 2. augusta 2011 tak, že odvolanie žalobcu zamietlo a prvostupňové rozhodnutie potvrdilo.

Krajský súd zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného posudzoval v intenciách § 1 zákona č. 2011/2000 Z. z. v spojení s § 2 ods. 1, s § 3 ods. 1, s § 18 ods. 1 a 2 uvedeného zákona, ktoré ustanovenia zákona citoval.

Krajský súd konštatoval, že vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci vyplývajúcich z predloženého administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že obe napadnuté rozhodnutia sú v súlade so zákonom a vychádzajú z objektívne zisteného a preukázaného skutkového stavu veci. Súhlasil s názorom žalovaného, že žalobcova vec je obdobná prípadu, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 2Sžo 190/2008 zo dňa 27. mája 2009. Poukázal na to, že zo znenia zákona o informáciách nemožno vyvodzovať, že informáciou by malo byť (štatistické) spracovanie údajov zo stoviek spisov podľa požiadaviek resp. pokynov toho, kto žiada o poskytnutie informácie, taktiež z neho nevyplýva povinnosť, ktorá by povinnému subjektu ukladala získať, vyžadovať zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať alebo dokonca spracovať materiály žiadané žalobcom ako žiadateľom o informáciu, ak sa v ich originálnej podobe v ich dokumentácii nenachádzajú, ako aj že zo zákona o informáciách nevyplýva, že by povinné osoby museli vykonávať na žiadosť oprávnených osôb také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomoci alebo realizovať šetrenia, či kontrolnú alebo vyhodnocovaciu činnosť na požiadanie oprávnených osôb. Konštatoval, že oprávnené

osoby môžu požadovať len informácie o takých im neznámych skutočnostiach, ktoré má povinná osoba k dispozícii a ktoré je povinná na žiadosť poskytnúť, majú za to, že rozširujúci výklad, podľa ktorého by povinná osoba musela spracovávať údaje do inej formy, ako je tá, v ktorej sa nachádzajú alebo poskytnúť oprávnenej osobe kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, by žiadosť o poskytnutie informácie v skutočnosti zmenil na pokyn nadriadeného, čo nebolo a nie je účelom zákona o informáciách, keďže žiadosť o poskytnutie informácie má za cieľ sprístupniť verejnosti neznáme údaje vo veciach verejných bez toho, aby sa žiadosť stala pokynom na výkon určitých činností alebo postupu povinnej osoby, keďže tým by sa marila výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú ani ju nevykonávajú.

Podľa názoru krajského súdu bola správne vyhodnotená žiadosť žalobcu, aby povinná osoba spracovala údaje týkajúce sa návrhov na výkon rozhodnutí z jednotlivých obvodných úradov životného prostredia za roky 2007 až 2010, ako prekračujúca medze zákona o informáciách, z ktorých dôvodov táto informácia nebola žalobcovi poskytnutá, poukazom na právnu úpravu § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z.. Krajský súd zdôraznil, že zákon upravuje sprístupnenie informácií, nie však podávanie hodnotení a názorov povinných osôb k subjektívnym názorom oprávnených osôb, a preto nepovažoval za rozporné tvrdenie povinnej osoby, že štátnozamestnanecké vzťahy sa spravujú zákonom o štátnej správe a tvrdenie, že neexistuje právny predpis upravujúci internú, resp. on-line komunikáciu medzi zamestnancami KÚ ŽP. Poukázal na to, že prípadné žalobcovo podozrenie z nezákonného konania, či rozhodovania akéhokoľvek zamestnanca správneho orgánu by tak nemalo byť riešené postupom podľa zákona o informáciách, pretože toto nie je jeho účelom a ani takýto postup neupravuje. Ďalej krajský súd uviedol, že informácie týkajúce sa dodatku č. 1 k služobnej zmluve O. o zmene štátnozamestnaneckého pomeru dočasným preložením boli žalobcovi sprístupnené, a preto jeho námietky považoval za nedôvodné, majú za to, že písarska chyba nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia. Krajský súd tiež poukázal na skutočnosť, že informácie, ktoré povinná osoba sprístupňuje vymedzuje oprávnená osoba sama v žiadosti, pokiaľ teda žalobca sám v žiadosti vymedzil žiadanú informáciu tak že, žiada sprístupniť „tabuľku s nepravdivými údajmi“ a zároveň povinná osoba nemala vedomosť o existencii tejto tabuľky, nemohla byť táto informácia žalobcovi sprístupnená. Rovnako súd posudzoval aj otázky týkajúce sa účasti žalobcu a O. na vypracovaní uvedenej tabuľky. Krajský súd ďalej konštatoval, že z administratívneho spisu vyplýva že prvostupňové rozhodnutie vydal O., prednosta KÚ ŽP v zastúpení, keďže súdu bolo predložené poverenie na zastupovanie vedúceho služobného úradu KÚ ŽP Banská Bystrica E.. Krajský súd sa nevyjadril k dôvodom nezákonnosti napadnutého rozhodnutia vznesených až na pojednávaní súdu z dôvodu uplynutia dvojmesačnej zákonnej lehoty v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p.. Považujúc postup a napadnuté rozhodnutia za zákonné žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k a ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov konania nepriznal.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 45229/V/2011 - 1.1.1 zo dňa 2. augusta 2011 a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

Žalobca v dôvodoch odvolania namietal, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávne a nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci, následkom čoho sú v rozhodnutí uvedené nepravdivé skutočnosti, ktoré krajský súd prevzal z nepravdivých a zmätočných tvrdení žalovaného uvedených v jeho písomnom vyjadrení. Výtýkal krajskému súdu, že hodnotí postup žalovaného za správny i napriek tomu, že žalovaný v podstatnej časti svojho vyjadrenia k žalobe hodnotí postup OÚ ŽP za nesprávny, čo vzhľadom k predloženým dôkazom žalobcom sa nedá považovať za chyby vo vyhotovení rozhodnutia, keď aj právny zástupca žalovaného na pojednávaní súdu uviedol, že žalovaný sa nedostatočne zaoberal odvolacími dôvodmi žalobcu a predložil smernicu žalovaného č. 4/2009 - 1.3 zo dňa 19. júna 2009, z ktorej jednoznačne vyplýva, že odbor komunikácie MŽP SR nebol oprávnený rozhodovať o odvolaní žalobcu. Výtýkal krajskému súdu, že nezrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko sa vôbec nezaoberal dôvodmi nezákonnosti rozhodnutia OÚ ŽP, uvedenými žalobcom v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu OÚ ŽP. Trval na tom, že napadnuté rozhodnutie žalovaného sa nevyporiadalo so všetkými

odvolacími námietkami žalobcu. Taktiež trval na tom, že Krajský úrad životného prostredia v Banskej Bystrici, ktorý bol k 1. januáru 2013 začlenený do Obvodného úradu životného prostredia v Banskej Bystrici (ďalej len OÚ ŽP) napadnutým rozhodnutím nesprístupnil informácie, ktoré mal dispozícií a na ktoré podľa § 3 ods. 1 zákona mal žalobca zákonné právo, keďže mu neboli sprístupnené informácie, týkajúce sa štátnozamestnaneckého pomeru zamestnancov úradu, ktorým štátnym zamestnancom nebol v jednotlivých rokoch pridelený žiaden spis na vybavenie a ktorí štátni zamestnanci nepracovali vo všetkých požadovaných rokoch na OÚ ŽP, nakoľko ich mal k dispozícii a sú aj predmetom automatizovaného systému evidencie pošty ASU. Zdôraznil, že žiadosťou nepožadoval kvalitatívne nové informácie, len presne špecifikoval požadované informácie, ktoré boli súčasťou každoročného vykonaného štatistického zisťovania. Dôvodil, že OÚ ŽP podaním č. 2011/00801 - 2 zo dňa 7. júna 2011 nesprístupnil žalobcovi úplné a pravdivé informácie v zmysle jeho žiadosti a nevydal v zákonom stanovenej lehote rozhodnutie o ich čiastočnom nesprístupnení, pričom krajský súd sa podrobným zdôvodnením podľa jednotlivých bodov uvedených v žalobe v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal. Namietal nezákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného vo veci sprístupnenia dodatku č. 1 k služobnej zmluve O., majúci zato že nešlo len o chybu v písaní. Trval na tom, že OÚ ŽP a žalovaný mu nesprístupnili žiadané informácie o tabuľke s nepravdivými údajmi, že mali mu byť sprístupnené aj informácie o spracovaní návrhov na výkon rozhodnutí z jednotlivých obvodných úradov životného prostredia aspoň v takom rozsahu, ako ich OÚ ŽP mal k dispozícii, považujúc za nemožné, aby OÚ ŽP nevedel žiadnu evidenciu o výkone rozhodnutí na úrade. Ďalej trval na tom, že žalobcovi neboli sprístupnené originály alebo úradom verifikované fotokópie dokumentov.

Namietal, že žalobou napadnuté rozhodnutie č. 45229/V/2011-1.1.1 zo dňa 2. augusta 2011 vydal odbor komunikácie žalovaného, pričom podľa smernice MŽP SR č. 4/2009 - 1.3 zo dňa 19. júna 2009 odbor komunikácie žalovaného nie je oprávnený vybavovať odvolania v zmysle zákona o slobodnom prístupe k informáciám, naviac namietajúc, že napadnuté rozhodnutie žalovaného vykazuje aj ďalšie nedostatky, ktoré neboli zo strany žalovaného a postupom krajského súdu sú odstránené vysloviac názor, že pre svoju dôležitosť robia rozhodnutie žalovaného nezákonné a nepreskúmateľné a to najmä z dôvodu že vo výroku napadnutého rozhodnutia nie je uvedený orgán štátnej štátnej správy, rozhodnutie nie je písané v tretej osobe jednotného čísla, že vo veci rozhodol len odbor ministerstva, nie MŽP SR ako to ukladá zákon, je potvrdené nesprávnou pečiatkou.

Žalobca považoval napadnutý rozsudok krajského súdu za nezákonný i z dôvodov, že výrok rozsudku neobsahuje hmotnoprávny predpis na základe, ktorého krajský súd žalobu zamietol, rozsudok bol zaslaný žalobcovi nepodpísaný predsedníčkou senátu, odôvodnenie rozsudku v jednotlivých odsekoch si odporuje, rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu, je v rozpore s obsahom spisu a je v rozpore s predloženými dôkazmi žalobcu.

Dôvodil, že krajský súd v rozhodovaní predmetnej veci postupoval nezákonne, a to z dôvodov, že predsedníčka senátu na súdnom pojednávaní nepostupovala v súlade s § 118 ods. 1,2,4. Vytýkal krajskému súdu, že v napadnutom rozsudku sa náležite nezaoberal podstatnými dôvodmi nezákonnosti rozhodnutí OÚ ŽP a žalovaného uvedenými v žalobe, keď sa odmietol zaoberať dôvodmi nezákonnosti vznesenými na pojednávaní súdu. Uviedol, že napadnutý rozsudok mu krajský súd odoslal v rozpore s § 158 ods. 5 O.s.p.. Ďalej tvrdil že žalobca s jeho právnym zástupcom po ukončení pojednávania videli právnu zástupkyňu žalovaného odchádzať z pojednávacej miestnosti v družnej debata s členkami senátu vchodom len pre zamestnancov súdu do priestorov súdu, čo u neho vyvolalo podozrenie možného zaujatého konania senátu voči jeho osobe. Záverom žalobca v odvolaní zhrnul odvolacie dôvody poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 205 ods. 2, písm. b/, c/, d/, e/ O.s.p..

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

V dôvodoch vyjadrenia uviedol, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za vecne správne a zákonné. Stotožnil sa so závermi krajského súdu v tom, že v žiadnom smere nedošlo konaním žalovaného k zásahu do práv žalobcu. S odvolacími dôvodmi žalobcu nesúhlasil. Zotrval na dôvodoch uvedených v jeho vyjadrení k žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 veta prvá) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v

mediach podaného odvolania žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 veta prvá) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1,3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a následne jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

Preskúmvaným rozhodnutím žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu povinnej osoby podľa zákona o informáciách o neposkytnutí žiadaných informácií tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ako aj zákonnosť postupu a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť postupu žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je postup a rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté o žiadosti žalobcu o poskytnutie informácie podanej dňa 29. mája 2011 v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby najvyšší súd v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v

žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods.2 O.s.p.). Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, veta prvá, O.s.p.).

Odvolací súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis zistil, že Krajský úrad životného prostredia v Banskej Bystrici rozhodnutím zo dňa 7. 6. 2011 č. 2011/00801 - 3 nevyhovel žiadosti žalobcu z 28. mája 2011 podanej KÚ ŽP elektronickou poštou dňa 29. mája 2011 o sprístupnenie informácií v častiach, v ktorých žiadosť smerovala k sprístupneniu: 1/informácií o dátume narodenia, adresy trvalého bydliska a podpisu O. v rozhodnutí o vymenovaní do štátnej služby č. 2006/00239 z 11. januára 2006, v dodatku č. 1 k služobnej zmluve (rozhodnutie č. 2006/00239 z 11. januára 2006) z 29. októbra 2010 a v oznámení o zmene štátnozamestnaneckého pomeru č. 2011/00362 - 52 z 9. mája 2011 o výkone štátnej správy, 2/ informácií o dátume narodenia, adresy trvalého bydliska a podpisu O. v služobnej zmluve č. 2011/00362 - 30 z 1. marca 2011 a v dodatku č. 1 k služobnej zmluve č. 2011/00326 - 31 z 2. marca 2011, nakoľko ide o údaje majúce charakter osobných údajov, ktoré sa podľa § 9 zákona o slobode informácií nesprístupňujú a 3/ informácií o tom, na základe akého právneho predpisu E. (a) telefonicky riadi rozhodnutia O., (b) zakazuje jej, aby jej rozhodnutia žiadateľovi písomne odôvodnila, (c) odmieta so žiadateľom v zamestnaní komunikovať, keď je on-line na telefóne a odkazuje mu, aby ho zavolať žiadateľ, a to s uvedením konkrétneho paragrafu, 4/ informácií o spracovaní návrhov na výkon rozhodnutí z jednotlivých obvodných úradov životného prostredia na KÚ ŽP za roky 2007 až 2010 a ich postúpení na výkon rozhodnutí súdom alebo exekútorom v členení podľa tabuľky č. 2, odpovede na otázku, že ak neboli (návrhy na výkon rozhodnutí) postúpené (exekútorovi), tak prečo a odpovede na otázku, prečo spisové obaly s návrhmi na výkon rozhodnutí boli na kopách po zemi v kancelárii E., keď sa osobne nepodieľal na výkone rozhodnutí, 5/ informácií o tom, ako sa O. a O. podieľali na vypracovaní tabuľky o výkone štátnej správy s nepravdivými údajmi za SP v Revúcej s podrobným rozpísaním informácií a s uvedením konkrétnych položiek, čísiel poskytnutých do tabuľky a spôsobu ich získania KÚ ŽP, vloženia do tabuľky a kým boli vložené do tabuľky, 6/ ktorí zamestnanci KÚ ŽP vypracovali zaslanú tabuľku o výkone štátnej správy s nepravdivými údajmi, nakoľko sa na tieto informácie nevzťahuje informačná povinnosť podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií. Proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu sa žalobca odvolal. V odvolaní v podstate uviedol obdobné námietky, týkajúce sa veci samej, ako v žalobe a v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa.

O odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu rozhodlo Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky - žalovaný, rozhodnutím č. 45229/V/2011 - 1.1.1 zo dňa 2. augusta 2011 tak, že zamietlo odvolanie žalobcu a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdilo. Uvedené rozhodnutie žalovaného je predmetom súdneho prieskumu.

Podľa § 1 zákona č. 211/2000 Z. z. účinného v čase podanej žiadosti žalobcu (ďalej len zákon č. 211/2000 Z. z.) tento zákon upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 3 ods.1,2,3 zákona č. 211/2000 Z. z. každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Povinná osoba podľa § 2 ods. 3 sprístupní iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce, o životnom prostredí, o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy.

Informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

Podľa § 9 ods.1,2 zákona č. 211/2000 Z. z. informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba. Ustanovenia osobitných predpisov tým nie sú dotknuté.

Informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených zákonom, (Zákon č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov) povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje zákon, alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nemá spôsobilosť na právne úkony, taký súhlas môže poskytnúť jej zákonný zástupca. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba.

Podľa § 1 ods.1,2 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 428/2002 Z. z. alebo zákon o ochrane osobných údajov) tento zákon upravuje a) ochranu osobných údajov fyzických osôb pri ich spracúvaní, b) zásady spracúvania osobných údajov, c) bezpečnosť osobných údajov, d) ochranu práv dotknutých osôb, e) cezhraničný tok osobných údajov, f) registráciu a evidenciu informačných systémov, g) zriadenie, postavenie a pôsobnosť Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky (ďalej len "úrad").

Tento zákon sa vzťahuje na orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, iné orgány verejnej moci, ako aj na ostatné právnické osoby a fyzické osoby, ktoré spracúvajú osobné údaje, určujú účel a prostriedky spracúvania alebo poskytujú osobné údaje na spracúvanie.

Podľa § 3 zákona č. 428/2002 Z. z. osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

Podľa § 7 ods. 1, veta prvá zákona č. 428/2002 Z. z. osobné údaje možno spracúvať len so súhlasom dotknutej osoby, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 14 ods. 1,2,4,5 zákona č. 211/2000 Z. z. žiadosť možno podať písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom.

Zo žiadosti musí byť zrejmé, ktorej povinnej osobe je určená, meno, priezvisko, názov alebo obchodné meno žiadateľa, jeho adresa pobytu alebo sídlo, ktorých informácií sa žiadosť týka a aký spôsob sprístupnenia informácií žiadateľ navrhuje.

Žiadosť je podaná dňom, keď bola oznámená povinnej osobe príslušnej vo veci konať.

Na žiadosť povinná osoba písomne potvrdí podanie žiadosti a oznámi predpokladanú výšku úhrady za sprístupnenie informácie.

Podľa § 18 ods. 1,2, zákona č. 211/2000 Z. z. ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu a spôsobom podľa § 16 v zákonom stanovenej lehote, urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takému rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

Ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích dôvodov dospel k záveru, že správny orgán prvého stupňa v konaní o poskytnutí informácií na základe žiadosti žalobcu zo dňa 29. mája 2011 postupoval v intenciách citovanej právnej úpravy ustanovenej v zákone č. 211/2000 Z. z., z ktorých dôvodov v danom prípade rozhodol v súlade so zákonom, a preto žalovaný pokiaľ odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil, jeho rozhodnutie treba považovať tiež za zákonné, v

dôsledku čoho boli splnené zákonné podmienky pre zamietnutie žaloby súdom prvého stupňa.

Ústava SR v čl. 26 zaručuje právo na informácie a zároveň upravuje obmedzenia, ktoré je potrebné dodržiavať pri uplatňovaní práva na informácie tak, aby sa vytvorila primeraná rovnováha medzi právom na informácie na jednej strane a právom na súkromie na druhej strane. Práve z týchto dôvodov ustanovenie § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 211/2000 Z. z. upravuje, že informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, a informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených zákonom, povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Účelom ustanovenia § 9 zák. č. 211/2000 Z. z. je chrániť informácie týkajúce sa súkromia a osobné údaje fyzických osôb. Súčasťou práva na ochranu súkromia je aj ochrana osobných údajov. Zásady ochrany osobných údajov stanovuje zákona č. 428/2002 Z. z. tak, že osobným údajom je informácia týkajúca sa fyzickej osoby, ktorá je „určená“ alebo „určiteľná“, resp. ktorá je na základe určitého súboru rôznych údajov konkrétne identifikovateľná a nezameniteľná s inou osobou. Ak žiadateľ požiada o sprístupnenie informácií o sprístupnenie dokumentov obsahujúcich informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, povinná osoba ich podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 211/2000 Z. z. sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby (osoby, ktorej sa týka informácia o súkromí alebo osobný údaj). Keďže tieto ustanovenia neukladajú povinnej osobe povinnosť požiadať o písomný súhlas dotknutej osoby, povinná osoba nemusí žiadať dotknutú osobu (resp. blízku osobu alebo zákonného zástupcu) o súhlas. Ak žiadateľ o informáciu nevie preukázať takýto súhlas dotknutej osoby alebo ak súhlas nie je založený v úradnom spise, povinná osoba informáciu nesprístupní.

Odvolací súd mal za preukázané, že žalobca žiadal v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami sprístupniť informácie týkajúce sa osobných údajov pracovníkov povinnej osoby, na ktoré sa vzťahuje obmedzenie prístupu k informáciám podľa zákona č. 211/2000 Z. z., a preto s poukazom na vyššie uvedené závery správnych orgánov oboch stupňov v tejto časti považoval za správne.

Zákonodarca v zákone č. 211/2000 Z. z. ustanovuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám, kto je povinnou osobou na konanie a rozhodnutie o sprístupnení resp. nesprístupnení žiadanej informácie, rozsah poskytovania a obmedzenie poskytovania informácií a konanie o žiadosti o sprístupnení informácií. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že štátne orgány sú povinné poskytovať informácie, ktoré majú k dispozícii. Z uvedeného vyplýva, že štátny orgán ako povinná osoba poskytne na základe žiadosti žiadateľa informácie, ktoré sú spracované v čase podania žiadosti.

Pokiaľ teda v danej veci žalobca žiadal Krajský úrad životného prostredia v Banskej Bystrici o poskytnutie informácie o spracovaní návrhov na výkon rozhodnutí z jednotlivých obvodných úradov životného prostredia na KÚ ŽP za roky 2007 až 2010 a ich postúpení na výkon rozhodnutí súdom alebo exekútorom v členení podľa navrhovanej tabuľky a dať odpovede na ním položené otázky, ako aj informácií o tom, ako sa O. a O. podieľali na vypracovaní tabuľky o výkone štátnej správy s nepravdivými údajmi za SP v Revúcej a ktorí zamestnanci KÚ ŽP vypracovali zaslanú tabuľku o výkone štátnej správy s nepravdivými údajmi, aj podľa názoru odvolacieho súdu vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci v prípade žiadaných informácií nebolo povinnosťou povinnej osoby takéto informácie žiadateľovi poskytnúť, keďže sa na ne nevzťahovala informačná povinnosť podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií. Zo samotného textu žiadosti žalobcu na poskytnutie informácie o spracovaní návrhov na výkon rozhodnutí z jednotlivých obvodných úradov životného prostredia na KÚ ŽP za roky 2007 až 2010 a ich postúpení na výkon rozhodnutí súdom alebo exekútorom v členení podľa navrhovanej tabuľky vyplýva, že prvostupňový správny orgán nedisponoval navrhovaným tabuľkovým spracovaním požadovanej informácie. Pokiaľ žalobca žiadal dať odpovede na ním položené otázky v súvislosti s predmetnou informáciou, položené otázky žalobcu nenapĺňajú skutkovú podstatu zákonom predpokladanej informačnej povinnosti povinnej osoby. Žiadosť žalobcu o poskytnutie informácií o tom, ako sa podieľal na vypracovaní tabuľky o výkone štátnej správy s nepravdivými údajmi za SP v Revúcej a ktorí zamestnanci KÚ ŽP vypracovali zaslanú tabuľku o výkone štátnej správy s nepravdivými údajmi, je postavená tak neurčito, že pokiaľ prvostupňový správny orgán tvrdí, že nemá žiadnu vedomosť o

vypracovaní dokumentu s nepravdivými údajmi, nastoľuje sa otázka, akú informáciu teda žalobca ako žiadateľ žiadal poskytnúť.

Z uvedených dôvodov aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa v danom prípade správne orgány oboch stupňov v konaní začatom na základe žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií postupovali v zmysle zákona a pokiaľ jeho žiadosti v celom rozsahu nevyhoveli v súlade so zákonom rozhodli rozhodnutím, v odôvodnení ktorých riadne zdôvodnili dôvody, pre ktoré jeho žiadosti nebolo celkom vyhovené. Námietku žalobcu, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné, odvolací súd vyhodnotil preto ako neopodstatnenú.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodné ani ďalšie odvolacie námietky žalobcu, ktorými namietal, že o jeho odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu rozhodol odbor ministerstva (aj to nepríslušný) a nie ministerstvo ako mu to ukladá zákon, ako aj, že rozhodnutie trpí takými vadami, ktoré spôsobuje jeho nezákonnosť.

Z preskúmaného rozhodnutia žalovaného vyplýva, že rozhodnutie je opatrené hlavičkou Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, pod ktorou je uvedené kancelária ministra odbor komunikácie. Podľa čl. 14 ods.1 Rozhodnutia ministra životného prostredia Slovenskej republiky z 1. novembra 2010 č. 32/2010 - 1.6 o vydaní Organizačného poriadku ministra životného prostredia Slovenskej republiky kancelária ministra sa člení na odbor medzinárodných vzťahov a protokol, odbor komunikácie a oddelenie vládnej a parlamentnej agendy. Podľa čl. 14 ods. 4 Organizačného poriadku odbor komunikácie je gestorom plnenia úloh okrem ďalších vyplývajúcich zo zákona č. 211/2000 Z. z. a súčasne zo Smernice ministra životného prostredia Slovenskej republiky z 19. júna 2009 č. 4/2009 - 1.3, ktorou sa vydávajú pravidlá na vykonanie zákona č. 211/2000 Z. z.. Podľa čl. 9 ods. 4 Organizačného poriadku oprávnením riaditeľa odboru je zabezpečovať rámci svojej pôsobnosti výkon štátnej správy podľa osobitných predpisov vrátane preskúmania rozhodnutí krajských úradov životného prostredia a podpisovať rozhodnutia vydané v správnom konaní podľa osobitných všeobecne záväzných právnych predpisov. Z uvedeného je zrejmé, že preskúmané rozhodnutie, ktorým rozhodol žalovaný o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu, vydalo Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, v mene ktorého konal jeho príslušný organizačný útvar. Odvolací súd taktiež nezistil, že by rozhodnutie žalovaného vykazovalo také vady, ktoré by mali za následok jeho nezákonnosť.

Odvolací súd považoval za nedôvodné aj ďalšie námietky žalobcu, že napadnutý rozsudok krajského súdu je nezákonný i z dôvodov, že výrok rozsudku neobsahuje hmotnoprávny predpis na základe, ktorého krajský súd žalobu zamietol, rozsudok bol zaslaný žalobcovi nepodpísaný predsedníčkou senátu, odôvodnenie rozsudku v jednotlivých odsekoch si odporuje.

Náležitosti rozsudku ustanovuje zákonodarca v § 157 ods.1 O.s.p., v zmysle ktorej právnej úpravy rozsudok súdu obsahuje záhlavie, výrok, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Z právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva povinnosť súdu vo výroku rozsudku uviesť hmotnoprávny predpis, na základe ktorého žalobu zamietla.

V zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 158 ods.1,2 O.s.p. písomné vyhotovenie rozsudku podpisuje predseda senátu alebo samosudca, rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku sa doručuje účastníkom, prípadne ich zástupcom do vlastných rúk. Bližšie náležitosti týkajúce sa podpisovania písomne vyhotoveného rozsudku upravuje vyhláška MS SR č. 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, špeciálny súd a vojenské sudy, v zmysle ktorej úpravy v § 61 prvopis vyhotovenia rozsudku vlastnoručne podpisuje predseda senátu, alebo samosudca a stáva sa súčasťou spisového materiálu a účastníkom sa doručuje rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku potvrdený podpisom asistenta sudcu. Z uvedeného vyplýva, že nebolo povinnosťou súdu prvého stupňa doručiť rozsudok potvrdený podpisom predsedom senátu.

Zákonodarca v právnej norme § 157 ods. 2 O.s.p. ustanovuje náležitosti odôvodnenia, v zmysle ktorej právnej úpravy v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania a dôvody svojho rozhodnutia. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj z judikatúry Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia je súd povinný dať odpoveď na zásadné otázky nastolené účastníkom konania, pričom nie je jeho povinnosťou dať odpoveď resp. sa vyjadriť k všetkým ním nastoleným námietkam. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa náležite uviedol námietky vznesené žalobcom v žalobe, vyjadrenie žalovaného, skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu a dôvody, pre ktoré nepovažoval žalobu za dôvodnú, pričom sa vyjadril k zásadným otázkam nastoleným žalobcom v žalobe a pokiaľ aj nedal odpoveď na všetky namietané tvrdenia žalobcu, táto skutočnosť nemá za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa. Pokiaľ prvostupňový súd sa odmietol zaoberať námietkami žalobcu, ním vznesenými na pojednávaní súdu, súd prvého stupňa nepostupoval v rozpore so zákonom, keďže súd v súdnom prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe podanej v zákonnej lehote v zmysle § 250b ods.1 O.s.p. a na ďalšie námietky žalobcu môže prihliadať len vtedy, ak boli podané v zákonnej lehote na podanie žaloby, keď podľa § 250h ods. 1 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť, rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

Pokiaľ žalobca namietal, že krajský súd v rozhodovaní predmetnej veci postupoval nezákonne, a to z dôvodov, že predsedníčka senátu na súdnom pojednávaní nepostupovala v súlade s § 118 ods. 1,2,4, odvolací súd sa taktiež nemohol stotožniť s jeho námietkou.

V zmysle právnej úpravy ustanovenej v paragrafe 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Právna úprava ustanovená v § 118 O.s.p. ustanovuje postup súdu po začatí pojednávania v konaní zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej konanie v prvom stupni v sporovom konaní. Zákonodarca správne súdnictvo systematicky začlenil do piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, v ktorej špeciálne neustanovil postup súdu na pojednávaní, avšak v § 250i ods. 1 stanovil, že pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia a súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia. Z uvedenej právnej úpravy vyplýva že súd v rámci súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým a nevykonáva dôkazy ako v sporovom konaní a pokiaľ aj vykonáva dôkazy, tieto vykonáva v prípade nevyhnutnosti preskúmania napadnutého rozhodnutia. Zo spisového materiálu krajského súdu vyplýva že súd prvého stupňa na pojednávaní súdu dôkazy nevykonával, z ktorých dôvodov prvostupňový súd nepochybil, keď po začatí pojednávania nepostupoval postupom upraveným v § 118 O.s.p..

Tvrdenie žalobcu, že napadnutý rozsudok mu krajský súd odoslal v rozpore s § 158 ods. 5 O.s.p., samo o sebe nemá za následok nezákonnosť napadnutého rozsudku.

Odvolací súd posudzoval tvrdenie žalobcu, že so svojim právnym zástupcom po ukončení pojednávania videli právnú zástupkyňu žalovaného odchádzať z pojednávacej miestnosti v družnej debata s členkami senátu vchodom len pre zamestnancov súdu do priestorov súdu, čo u neho vyvolal pocit možného zaujatého konania senátu voči jeho osobe, v kontexte s ostatnými skutočnosťami danej veci a skúmal, či vo veci nerozhodol vylúčený sudca, čo by bol dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 221 ods. 1, písm. g/ O.s.p..

Odvolací súd vo vzťahu k uvedenému tvrdeniu zistil, že žalovaný k tvrdeniu žalobcu uviedol, že jeho poverený zástupca odchádzal z pojednávacej miestnosti v sprievode zapisovateľky a to za účelom prevzatia spisov, čo potvrdil aj sám žalobca v ďalšej vete; žalobca v odvolaní záverom zhrnul odvolacie dôvody poukazom na právnú úpravu ustanovenú v § 205 ods. 2, písm. b/, c/, d/, e/ O.s.p., pričom ako odvolací dôvod v zmysle § 205 ods.2, písm. a/ O.s.p. - v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, ani neuviedol.

Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových zistení veci a právnych záverov vyplývajúcich z predloženého spisu krajského súdu nemal preukázané, že by napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol zaťažený vadou podľa § 221 ods.1 písm.g/ O.s.p..

Vychádzajúc zo skutkových zistení daného prípadu a právnych záverov uvedených vyššie odvolací súd

nepovažoval odvolacie námietky žalobcu za relevantné k vyhovneniu jeho odvolacieho návrhu.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd preskúmajúc napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu dôvodov namietaných žalobcom v odvolaní, dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa žalobu zamietol, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods.3 O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 a s § 219 ods.1,2 potvrdil.

Odvolací súd žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 246c O.s.p v spojení s § 224 ods.1 a v spojení s § 250k ods.1, pretože bol v tomto konaní neúspešný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.